

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 5

din 05.01.2011

privind soluționarea contestației formulate de

.....

din oraș, str., județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. .../30.11.2010, cu privire la contestația formulată de, cu sediul în oraș, str., județul Suceava.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr., privind **suma de**, reprezentând:

- – TVA;
- – majorări de întârziere aferente TVA;
- – penalități aferente TVA.

Contestația formulată a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I., cu sediul în oraș, județul Suceava, contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr., privind suma de, reprezentând:

- – TVA;

- – majorări de întârziere aferente TVA;
- – penalități aferente TVA.

În contestația depusă petenta afirmă că sumele stabilite în sarcina sa au fost calculate exclusiv de organul de control pe baza constatărilor și concluziilor unei alte instituții, respectiv Suceava, pentru motivul că „pentru cantitatea totală de litri băutură alcoolică produsă de nu se poate face dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și că aceasta a fost introdusă în sistemul de accizare, drept pentru care societatea datorează taxa pe valoarea adăugată”.

Societatea susține că decizia de impunere atacată și raportul de inspecție fiscală parțială care a stat la baza emiterii acesteia sunt nelegal întocmite, iar organul de control a calculat nelegal și incorect sumele de plată prin nesocotirea prevederilor actelor normative în domeniu precum și interpretarea subiectivă a acestora.

Astfel, contestatoarea precizează că acciza este un impozit indirect, care este plătit indirect de producătorul bunurilor destinate comercializării și care în final este suportat și plătit de beneficiar, respectiv consumatorul sau cumpărătorul produsului. Acciza este inclusă, ca și TVA, în prețul final de vânzare, care este suportat și plătit de consumatorul și cumpărătorul final.

Contestatoarea afirmă că nu a produs băuturi alcoolice în scopul comercializării. Susține că băutura, intitulată afinată, a fost produsă pentru a fi servită cu titlu gratuit, fiind recunoscută de mulți turiști ca o băutură a zonei Bucovina și prin urmare, societatea nu a comercializat băutura.

Petenta mai face precizarea că respectiva băutură a fost confiscată în anul 2008, ca urmare a controlului efectuat în perioada 08.05-14.05.2008 de către Suceava, iar după doi ani, aceeași instituție revine și solicită plata accizelor și a majorărilor de întârziere aferente. De asemenea, menționează că, după încă doi ani și șase luni, în octombrie 2010, organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP Suceava, calculează pentru aceeași marfă confiscată TVA și majorări de întârziere aferente.

În ceea ce privește confiscarea băuturii alcoolice, societatea susține că aceasta echivalează cu confiscarea obiectului impunerii, respectiv faptul că aceasta nu a mai deținut și vândut respectiva băutură, pentru ca în consecință să fie obligată la plata TVA sau a accizei. Pentru a plăti acciza trebuia să o declare, dar organele vamale au confiscat respectiva băutură.

Petenta mai afirmă că nimeni și niciodată nu a determinat concentrația alcoolică și nici dacă respectiva băutură este aptă consumului. Nici în timpul confiscării și nici după confiscare nu a primit vreo comunicare în acest sens. Aceasta susține că la controlul actual s-a determinat concentrația prin estimare de 26,36% vol deși Codul fiscal și normele de aplicare – nota de la anexa 1 la Codul fiscal, prevăd:

„*1) *Gradul Plato reprezintă greutatea de zahăr exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine, la temperatura de 20 grade/4 grade C.*

2) *Hl alcool pur reprezintă 100 litri alcool etilic rafinat, cu concentrația de 100% alcool în volum, la temperatura de 20 grade C, conținut într-o cantitate dată de produs alcoolic.*”

Contestatoarea precizează că sancțiunile cele mai grave, prevăzute de art. 220 alin. 2 din Codul de procedură fiscală, sunt următoarele: sunt contravenții deținerea de produse accizabile în afara regimului suspensiv, care nu au fost introduse în sistemul de accizare, precum și cu confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, cu confiscarea sumelor rezultate din această vânzare.

Astfel, petenta susține că potrivit prevederilor invocate mai sus, în toate cazurile se confiscă marfa sau sumele de bani rezultate din asemenea vânzări, dar nu se stabilesc (calculează) TVA sau accize asupra sumelor sau produselor confiscate.

Concluzionează că un agent economic, fie este producător sau deținător legal de băuturi alcoolice și devine plătitor de TVA și accize, fie este deținător ilegal de băuturi alcoolice și i se confiscă produsele sau sumele rezultate din valorificare, dar nu poate fi obligat la plata TVA, a impozitului pe profit și accizelor dacă produsul este ilegal produs sau deținut.

Pe de altă parte, petenta afirmă că a făcut dovada provenienței alcoolului cu facturile fiscale seria nr. și seria nr., din antrepozitul fiscal autorizat de producere a băuturilor alcoolice al Ipotești și pentru care s-a plătit TVA și acciza de către societatea susmenționată.

Societatea consideră că argumentele organelor vamale sunt nelegale dar și abuzive atunci când pretind și majorări de întârziere. Aceasta susține că organele vamale trebuiau să solicite plata accizelor la data la care s-a dispus confiscarea băuturii alcoolice, în anul 2008, și nu în prezent.

Invocă în susținerea afirmațiilor sale prevederile art. 5, art. 6 și art. 7 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Societatea precizează și faptul că organele fiscale solicită TVA pentru băutura alcoolică obținută în anul 2004, după termenul de prescripție de 5 ani, și că deținerea acesteia în cadrul societății nu era destinată comercializării, fapt declarat și însoțit de către organele de control.

În concluzie, societatea solicită reanalizarea constatărilor și măsurilor înscrise în Decizia de impunere nr. și în Raportul de inspecție fiscală nr., admiterea contestației și anularea obligațiilor suplimentare stabilite în sarcina acesteia.

II. Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., a calculat TVA pentru băuturile alcoolice găsite în magazia, care au fost produse de societate, dar fără a face dovada provenienței acestora dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și a faptului că a fost introdusă în sistemul de accizare și a stabilit că societatea datorează suplimentar bugetului de stat suma totală de, reprezentând:

- – TVA;
- – majorări de întârziere aferente TVA;

- – penalități aferente TVA.

Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava din cadrul DGFP Suceava a efectuat o verificare pe linie de TVA la pentru perioada ianuarie 2007-decembrie 2009, având ca obiectiv stabilirea obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat, ca urmare a solicitărilor primite de la Suceava, prin adresa nr. privind procesul verbal încheiat de organele cu atribuții de control din cadrul instituției mai sus menționate, prin care s-au stabilit accize în sumă de în sarcina societății.

În urma verificărilor efectuate în perioada 08-14.05.2008 de către Suceava, s-a constatat existența în magazia cu mărfuri aparținând societății a cantității de litri băutură alcoolică fără banderole fiscale și fără documente legale de proveniență.

Din verificările efectuate s-a constatat că societatea a produs cantitatea totală de litri băutură alcoolică tip afinată, pentru care nu se poate face dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și nici că aceasta a fost introdusă în sistemul de accizare.

Organele fiscale au constatat că au fost încălcate prevederile art. 128 și art. 134 din Codul fiscal și au stabilit de plată în sarcina societății **TVA în sumă de**, iar pentru neachitarea acesteia la scadență s-au calculat până la 13.10.2010 **acesorii în sumă de**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma totală contestată de, din care – TVA, – majorări de întârziere aferente TVA, – penalități aferente TVA, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra legalității calculării de către organele de inspecție fiscală a taxei pe valoarea adăugată pentru accizele stabilite de organele de control din cadrul Suceava ca fiind datorate pentru băuturile alcoolice deținute în magazia societății, în condițiile în care, în urma soluționării contestației formulate de societate pentru accize, aceasta a fost respinsă ca neîntemeiată, întrucât nu a putut face dovada provenienței acestora dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și a faptului că au fost introduse în sistemul de accizare.

În fapt, Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava din cadrul DGFP Suceava a efectuat o verificare pe linie de TVA la pentru perioada ianuarie 2007-decembrie 2009, având ca obiectiv stabilirea obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat, ca urmare a solicitărilor primite de la Suceava, prin adresa nr.

privind procesul verbal încheiat de organele cu atribuții de control din cadrul instituției mai sus menționate, prin care s-au stabilit accize în sumă de în sarcina societății.

În urma verificărilor efectuate la, organele vamale din cadrul Suceava au constatat existența în magazia cu mărfuri aparținând societății a cantității de litri băutură alcoolică fără banderole fiscale și fără documente legale de proveniență.

S-a constatat că societatea a produs cantitatea totală de litri băutură alcoolică tip afinată, pentru care organele de control au constatat că nu se poate face dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și nici că aceasta a fost introdusă în sistemul de accizare și au stabilit că datorează TVA aferentă.

Organul de control fiscal a stabilit de plată în sarcina societății **TVA în sumă de aferentă accizelor**, iar pentru neachitarea acesteia la scadență s-au calculat până la 13.10.2010 **accesorii în sumă de**

Contestatoarea afirmă că nu a produs băuturi alcoolice în scopul comercializării. Susține că băutura, intitulată afinată, a fost produsă pentru a fi servită cu titlu gratuit, fiind recunoscută de mulți turiști ca o băutură a zonei Bucovina, deci societatea nu a comercializat băutura.

Susține, de asemenea, că în toate cazurile se confiscă marfa sau sumele de bani rezultate din asemenea vânzări, dar nu se stabilesc (calculează) accize asupra sumelor sau produselor confiscate.

Consideră că argumentele organelor vamale sunt nelegale dar și abuzive, atunci când pretind și majorări de întârziere. Aceasta susține că organele vamale trebuiau să solicite plata TVA la data la care s-a dispus confiscarea băuturii alcoolice, în anul 2008, și nu în prezent.

Societatea precizează și faptul că organele fiscale solicită TVA pentru băutura alcoolică obținută în anul 2004, după termenul de prescripție de 5 ani, și că deținerea acesteia în cadrul societății nu era destinată comercializării, fapt declarat și însoțit de către organele de control.

În drept, în speță sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- În ceea ce privește operațiunile impozabile din punct de vedere al TVA, sunt aplicabile prevederile **art. 126** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că:

ART. 126

„Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);
[...]"

Se reține că, din punct de vedere al TVA, sunt operațiuni impozabile în România, acele operațiuni care constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii în sfera taxei, efectuate cu plată, cele pentru care locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, iar livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor rezultă din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

- Referitor la baza de impozitare a TVA, la **art. 137 și art. 162** din actul normativ mai sus menționat, se precizează că:

ART. 137

„Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

[...]

(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) **impozitele și taxele**, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată;

[...]"

ART. 162

“Sfera de aplicare

Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

[...]

e) **alcool etilic**;

[...]"

Conform acestor prevederi legale, în baza de impozitare a TVA se cuprind impozitele și taxele, cu excepția TVA. De asemenea, accizele sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru producția băuturilor alcoolice, în categoria cărora se cuprinde și alcoolul etilic.

Se reține că accizele sunt taxe speciale de consum care se cuprind în baza de impozitare a TVA.

- Referitor la producția de produse accizabile la **art. 163** din Codul fiscal, modificat, se definesc o serie de termeni utilizați în acest domeniu:

ART. 163

„Definiții

În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții:

- a) produsele accizabile sunt produsele prevăzute la art. 162;**
- b) productia de produse accizabile reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă;**
- c) antrepozitul fiscal este locul aflat sub controlul autorității fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de către antrepozitarul autorizat, în exercițiul activității, în anumite condiții prevăzute de prezentul titlu și de norme;**
- d) antrepozitul vamal este locul aprobat de autoritatea vamală potrivit legislației vamale în vigoare;**
- e) antrepozitarul autorizat este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea fiscală competentă, în exercitarea activității acesteia, să producă, să transforme, să dețină, să primească și să expedieze produse accizabile într-un antrepozit fiscal;**
[...].”

- În Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitor la aplicarea prevederilor **art. 163 lit. b** mai sus citat, la **pct. 2** precizează că:

„Norme metodologice:

- 2. (1) Prin noțiunea activitate de producție se înțelege orice operațiune prin care produsele accizabile sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă, inclusiv operațiunile de îmbuteliere și ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum a acestora.**
[...].”

Rezultă din aceste prevederi legale faptul că orice operațiune prin care produsele accizabile sunt fabricate, procesate sau modificate reprezintă producție de produse accizabile. De asemenea, potrivit art. 163 lit. c, locul în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de către antrepozitarul autorizat, este antrepozitul fiscal, iar persoana care se ocupă cu această activitate este antrepozitarul autorizat.

Astfel, nu orice persoană are dreptul de a produce și transforma produse accizabile, ci **numai acele persoane autorizate să desfășoare aceste activități**, iar

procesul de producere și transformare se face **numai în locuri aflate sub supravegherea autorității fiscale, numite antrepozite fiscale.**

- Referitor la eliberarea pentru consum a produselor accizabile, la **art. 166** din Codul fiscal se precizează că:

ART. 166

“Eliberarea pentru consum

(1) În înțelesul prezentului titlu, eliberarea pentru consum reprezintă:

a) orice ieșire, inclusiv ocazională, a produselor accizabile din regimul suspensiv;

b) orice producție, inclusiv ocazională, de produse accizabile în afara regimului suspensiv;

c) orice import, inclusiv ocazional, de produse accizabile - cu excepția energiei electrice, gazului natural, cărbunelui și cocsului -, dacă produsele accizabile nu sunt plasate în regim suspensiv;

d) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă;

e) orice deținere în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare, în conformitate cu prezentul titlu;

f) recepția, de către un operator înregistrat sau neînregistrat, de produse accizabile, deplasate de la un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene.

[...]”.

Conform acestor prevederi legale, producția de produse accizabile în afara regimului suspensiv, precum și orice deținere de produse accizabile în afara regimului suspensiv, care nu au fost introduse în sistemul de accizare, se consideră eliberare pentru consum și prin urmare, sunt supuse accizării în acel moment.

- La **art. 168** din același act normativ, se precizează că:

ART. 168

“Producerea și deținerea în regim suspensiv

(1) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

[...]”.

- Referitor la aplicarea prevederilor **art. 168 alin. 2** mai sus citat, în Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, la **pct. 43** se precizează că:

“Norme metodologice:

3. În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost plătită, iar prin circuitul economic, se poate face dovada că provin de la un antrepozitar autorizat, de la un operator înregistrat, de la un operator neînregistrat sau de la un importator”.

- Cu privire la obligația marcării produselor alcoolice, la **art. 202** și **art. 203** din Codul fiscal se menționează:

“SECȚIUNEA a 8-a

Marcarea produselor alcoolice și tutunului prelucrat

ART. 202

Reguli generale

(1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin norme;

b) tutun prelucrat.

(2) Nu este supus obligației de marcarea orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.

[...]”.

ART. 203

„Responsabilitatea marcării

Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați, operatorilor înregistrați sau importatorilor autorizați, potrivit precizărilor din norme”.

Din aceste prevederi legale rezultă că alcoolul etilic pentru a putea fi eliberat în consum trebuie să fie marcat. Responsabilitatea marcării aparține antrepozitarilor autorizați sau operatorilor înregistrați.

- În ceea ce privește termenul de **alcool etilic**, la **art. 173** din Codul fiscal, modificat, se precizează:

ART. 173

“Alcool etilic

(1) În înțelesul prezentului titlu, alcool etilic reprezintă:

a) toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care sunt încadrate la codurile NC 2207 și 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al Nomenclurii combinate;

- b) produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 22% în volum și care sunt cuprinse la codurile NC 2204, 2205 și 2206 00;
 - c) țuică și rachiuri de fructe;
 - d) orice alt produs, în soluție sau nu, care conține băuturi spirtoase potabile.
- [...]”.

Din textele de lege citate mai sus rezultă că, în situația în care acciza pentru un produs nu a fost plătită, acel produs accizabil nu poate fi deținut în afara antrepozitului fiscal. Pot fi deținute în afara antrepozitului fiscal, numai acele produse accizabile pentru care acciza a fost plătită și prin circuitul economic se poate face dovada că provin de la un antrepozitar autorizat de la un operator înregistrat, de la un operator neînregistrat sau de la un importator.

De asemenea, alcoolul etilic pentru a putea fi eliberat în consum trebuie să fie marcat, iar responsabilitatea marcării aparține antrepozitarilor autorizați sau operatorilor înregistrați.

În urma verificării efectuate la, organele vamale din cadrul Suceava au constatat existența în magazia cu mărfuri aparținând societății a cantității de litri băutură alcoolică fără banderole fiscale și fără documente legale de proveniență.

De asemenea, s-a mai constatat că societatea a produs cantitatea totală de litri băutură alcoolică, pentru care nu se poate face dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și nici că aceasta a fost introdusă în sistemul de accizare.

Rezultă astfel că societatea a produs produse accizabile în afara regimului suspensiv și a deținut în afara regimului suspensiv produse accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare și pentru care nu deține documente legale de proveniență.

- Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, prevede că:

ART. 6

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

[...]”.

ART. 11

„Deținerea, cu orice titlu, de bunuri materiale, titluri de valoare, numerar și alte drepturi și obligații, precum și efectuarea de operațiuni economice, fără să fie înregistrate în contabilitate, sunt interzise”.

Se reține că orice operațiune economico-financiară care este efectuată, trebuie consemnată în momentul efectuării într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate și care dobândește calitatea de document justificativ. Mai mult decât atât, efectuarea de operațiuni economice, fără să fie înregistrate în contabilitate, deci care nu au la bază un document justificativ, sunt interzise.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea a produs produse accizabile în afara regimului suspensiv și a deținut în afara regimului suspensiv produse accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare și pentru care nu deține documente legale de proveniență.

De asemenea, prin Decizia nr. de soluționare a contestației formulată de societate împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală, cu privire la **suma de**, reprezentând accize (care au intrat în baza de impozitare a TVA stabilită prin Decizia de impunere nr., înregistrată la AIF sub nr.), organele de soluționare **au respins ca neîntemeiată** contestația formulată și au stabilit că în mod legal organele de control din cadrul Suceava au stabilit în sarcina societății această sumă.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate anterior, faptul că petenta a achiziționat și a deținut spre comercializare produse constând în băuturi alcoolice, produse pentru care petenta nu deține documente legale și justificative prin care să facă dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și faptul că au fost introduse în sistemul de accizare, **faptul că** petenta nu depune în susținerea contestației nici un document din care să rezulte că prelucrarea produselor accizabile s-a făcut cu respectarea prevederilor legale, precum și faptul că organele de soluționare au dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate cu privire la accizele în sumă de care sunt cuprinse în baza de impozitare a TVA în sumă de contestată de societate, **rezultă că în mod legal** organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP Suceava au calculat și au stabilit în sarcina **TVA aferentă accizelor pentru băuturi alcoolice, în sumă de, drept pentru care urmează a se respinge contestația formulată pentru această sumă, ca neîntemeiată.**

Referitor la susținerea petentei potrivit căreia organele fiscale au stabilit în sarcina sa TVA aferentă băuturii alcoolice obținută în anul 2004, cu întârziere și după termenul de prescripție de 5 ani, facem precizarea că organele fiscale au dreptul de a efectua verificări asupra evidenței contabile a contribuabilului și de stabili debite în termen de 5 ani de la data la care a luat naștere obligația fiscală, așa cum rezultă din prevederile **art. 91** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 91

„Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă”.

De asemenea, deoarece petentul nu a fost verificat pe linie de TVA în ultimii ani fiscali, în conformitate și cu prevederile **art. 94** din Codul de procedură fiscală, republicată, organele de inspecție fiscală au dreptul de a efectua:

ART. 94

„(1)[...] verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora”.

- La **art. 134** din Codul fiscal se stipulează că:

ART. 134

„Faptul generator și exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor [art. 157](#) alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.

[...]”.

Conform prevederilor legale citate mai sus, dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, termen care începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

De asemenea, faptul generator al TVA este faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei, iar exigibilitatea taxei este data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către

persoanele obligate la plata taxei, respectiv data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului.

Accizele, care constituie baza de impozitare a TVA stabilită prin decizia de impunere nr., înregistrată la AIF sub nr., au fost stabilite de către organele vamale pentru perioada 2007-2008.

Astfel, organele vamale au stabilit că petenta a făcut obiectul unui control inopinat în perioada 08.05.2008-14.05.2008, efectuat de către organe de control din cadrul - Suceava, constatându-se cu această ocazie existența la vânzare și deținerea în magazia cu mărfuri aparținând societății a cantității de litri băutură alcoolică fără banderole fiscale și fără documente legale de proveniență. Aceste băuturi au fost confiscate cu adeverința de reținere a bunurilor nr. din data de

Din verificările efectuate s-a constatat că societatea a produs cantitatea totală de **litri** băutură alcoolică tip *afinată casei*, astfel:

- stocul inițial de băutură alcoolică tip *afinată casei* la data de 01.01.2007 a fost de **litri**, conform balanței de gestiune magazie emisă în data de
- în luna martie 2007 a intrat în gestiune cantitatea de **litri** băutură alcoolică tip *afinată casei*, fiind înregistrată în balanța de gestiune magazie din perioada 01.03.2007-04.04.2007, emisă la data de
- în luna februarie 2008 a intrat în gestiune cantitatea de **litri** băutură alcoolică tip *afinată casei*, fiind înregistrată în balanța de gestiune magazie din perioada 01.02.2008-29.02.2008, emisă la data de
- în luna aprilie 2008 a intrat în gestiune cantitatea de **litri** băutură alcoolică tip *afinată casei*, fiind înregistrată în balanța de gestiune magazie din perioada 01.04.2008-16.04.2008, emisă la data de

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că perioada supusă verificării de către organele vamale, cuprinde anii 2007-2009, deci a fost verificată TVA care era exigibilă în perioada 2007-2009, de unde rezultă că organele de inspecție fiscală au respectat prevederile legale privind perioada pentru care se stabilesc debitele în sarcina contribuabilului, precum și în ceea ce privește obligațiile de plată datorate bugetului de stat.

Referitor la susținerea contestatoarei potrivit căreia un agent economic căruia i s-au confiscat produsele sau sumele rezultate din valorificare, nu poate fi obligat la plata TVA, a impozitului pe profit și accizelor dacă produsul este ilegal produs sau deținut, facem precizarea că această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât sunt aplicabile prevederile **art. 14** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 14 **„Criteriile economice**

Veniturile, alte beneficii și valori patrimoniale sunt supuse legii fiscale indiferent dacă sunt obținute din activități ce îndeplinesc sau nu cerințele altor dispoziții legale”.

De asemenea, conform actului administrativ atacat, pentru neplata în termen a TVA în sumă de, stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală și contestată de societate, s-au calculat accesorii în sumă de până la data de 13.10.2010.

Deoarece s-a respins contestația formulată privind TVA în sumă de, care a generat accesorii, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), urmează a se respinge contestația formulată și cu privire la **accesoriile în sumă de**, reprezentând măsură accesorie.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 126, art. 134, art. 137, art. 162, art. 163, art. 166, art. 168, art. 173, art. 202, art. 203 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 2, pct. 48 din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitor la aplicarea prevederilor art. 163 lit. b și art. 168 alin. 2 din Codul fiscal, art. 6 și art. 11 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, art. 14, art. 91 și art. 94 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației depuse de împotriva Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr., privind **suma de**, reprezentând:

- – TVA;
- – majorări de întârziere aferente TVA;
- – penalități aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.